

Gebed van Jezus aan zijn Vader .

“De droefenis van mijn Hart kan niet verzacht worden ,
indien ook maar één enkele ziel aan zijn Liefde ontsnapt.

Kijk, mijn Vader : dit is het Hart dat U liefhad met een oneindige Liefde, dat altijd brandde van liefde voor mijn broers, uw kinderen in Mij. Dit is het vrijgevege Hart waarmee Ik zoveel wou lijden om al de zonden van de mensen volledig te herstellen. Heb medelijden met zijn verlatenheid, zijn voortdurende pijnen, zijn angsten, zijn droefheid in het aangezicht van de dood!

Mijn Vader,

elke Harteklop wenste uw Glorie ten koste van zovele pijnen en van mijn Bloed, voor de redding van mijn broers.

Kijk naar mijn bedrukt Hart, de vurige gebeden, het kreunen, de zuchten, de pijnen. Ik heb gedurende 34 jaar geweend en gesmeekt uit medelijden met allen.

Mijn Vader,

Je hebt altijd naar Mij geluisterd. Ik ben U oneindig dankbaar

Maar kijk, Vader : de droefenis van mijn Hart kan niet verzacht worden indien ook maar één enkele ziel aan zijn Liefde ontsnapt.

We beminnen immers elke ziel afzonderlijk evenveel als alle zielen samen.

Zal ik mijn laatste zucht laten op dit pijnlijk folterbed bij het zien dat zielen, aan ons gewijd, ellendig omkomen? Ik sterf in een zee van angsten en pijnen omwille van de slechtheid en het eeuwig verlies van de perverse Judas. Hij was zo hard en ondankbaar dat hij al mijn liefdevolle en delikate akten verworpen heeft. Hij is zelfs priester en bisschop geworden zoals mijn andere apostelen.

Mijn Vader, deze afgrond van pijn is genoeg!

Ik zie zovele zielen, door ons gekozen voor het priesterschap die Judas willen navolgen, sommigen meer, anderen minder!

Help me, mijn Vader, help me! Ik kan al deze pijnen niet verdragen.

Kijk: Elke vezel van mijn Hart is meer gefolterd dan alle kwellingen van mijn goddelijk Lichaam samen. Zie dat al het bloed dat Ik vergiet meer vloeit vanuit mijn Hart dan vanuit mijn andere wonden. Dit komt door de druk van de Liefde en de Pijn.

Heb medelijden, mijn Vader, heb medelijden! Niet voor Mij, voor wat ik lijd voor de arme zielen. Maar heb medelijden met alle zielen, in het bijzonder met hen die aan U toegewijd zijn.

Mijn Vader, luister, mijn Hart versnelt, aan het einde van het leven, **zijn hartkloppingen en kreunen.** In ruil voor mijn lijden vraag Ik U het berouw en de bekering van al deze ongelukkige zielen! Laat zelfs geen enkele van hen ons ontsnappen!

Mijn Vader, Ik heb dorst. Ik heb dorst naar alle zielen, vooral naar deze.

Ik heb dorst naar meer lijden voor elk van deze zielen.

Mijn Vader, Ik heb altijd uw Wil gedaan. Dit is mijn Wil, die ook de Uwe is!

Moge alles volmaakt vervuld zijn uit Liefde voor Mij, uw welbeminde Zoon,
in wie U altijd uw welbehagen gevonden hebt.